Nr 1033

av herr Jonsson i Alingsås m. fl.
om avdragsrätt vid inkomsttaxeringen för avgifter till fackliga organisationer.

För många löntagare har vid självdeklaration avdragsmöjligheterna alltmer reducerats. Slopad avdragsrätt för folkpensionsavgiften och det under många år oförändrade avdragsbeloppet för försäkringsavgifter har i realiteten inneburit en högre beskattningsbar inkomst. När det gäller fackföreningsavgiften har den varit avdragsgill endast till den del som avsett arbetslöshetsförsäkring. Hopkopplingen i en avgift har emellertid medfört att många inte begagnat sig av denna avdragsmöjlighet.

Vi föreslår att kommande riksdag beslutar om att hela fackföreningsavgiften skall vara avdragsgill för inkomstbeskattning.

Fackförbundens allsidiga insatser för sina medlemmar innebär i stort sett att medlemsavgiften är att betrakta som en premie till en arbetsförsäkring. Den är ett skydd *mot* en rad ogynnsamheter, som hotar den enskilde i arbetslivet.

Det trygghetsavtal som SIF-SALF-CF nyss träffat är ett exempel på en "försäkring" som byggs upp via fackliga avgifter.

För medlemsavgiften erhåller man dessutom självklart kontroll över att det totala uttaget till löner blir rimligt och att fördelningen blir så rätt avvägd som möjligt. Detta får anses som en rimlig premie för rätten *till* sin egen och gruppens andel av "den gemensamma kakan".

All motsvarande kostnad för medlemskap i arbetsgivarnas organisationer dras självklart av före beskattning. Även om jämförelsen inte är helt relevant kan man ändå hävda principiella likheter.

Det avdrag som den fackanslutne skulle komma i åtnjutande av skulle uppfattas som en ändring till ett mer rättvist system. Det skulle också underlätta medlemsackvisitionen till fackförbunden, om man fick sin avgift till klubben och facket betraktad som en legitim kostnad.

Fackförbunden driver nu konsekvent den linjen beträffande kollektivavtal att de skall gälla alla inom branschområdet och inte — som förut — bara medlemmar. Företagen har som policy att i stort sett behandla oorganiserade på samma sätt som personalklubbarnas medlemmar. Den föreslagna förändringen reducerar betydligt den påtagliga orättvisa som råder i dessa stycken mellan fackmedlemmar och oorganiserade.

De erkända arbetslöshetskassorna har öppet medlemskap för alla med aktuell yrkestitel. Detta ger ersättning också till icke fackmedlemmar enligt stadgar i respektive kassa.

Det är ologiskt att anse *allt* annat än utbetalning av arbetslöshetsersättning som ovidkommande när det gäller arbetslöshet. Allt vad klubbar gör för att undvika friställning — från samråd om långtidsplaner till förtidspension — sker alltså bevisligen med användning av den "försäkringspremie" som är inbakad i den del av medlemsavgiften, som för närvarande icke är avdragsgill vid beskattning.

Med anledning av det anförda hemställer vi

att riksdagen begär att Kungl. Maj:t framlägger förslag innebärande att avgifter till fackliga organisationer skall betraktas som avdragsgilla vid löntagares självdeklaration.

Stockholm den 26 januari 1973

ELVER JONSSON (fp)
i Alingsås

OVE NORDSTRANDH (m)

SVEN ERIC ÅKERFELDT (c)

NILS HÖRBERG (fp)

ANDERS WIJKMAN (m)